

for den Anstuelse, som her har faaet saamange Talsmænd. Den første Stemme, som i Lands-thinget har reist sig imod Udkastets Bestemmelser i dette Punkt, er den, som det ærede Medlem figter til; men denne ene Stemme tillagde dog ikke sin Mening en større Vægt, end at den paagjældende Landsthingsmand ikke engang indbragte noget Endringsforslag. Den ærede Ordfører maa forlade mig; jeg kan ikke betragte det som ligegyldigt, paa hvilken Maade et Veløb bliver anvendt, selv om dette er nok saa ringe. Den Omstændighed, at det Veløb, her er Tale om, er en Ubethydighed for Amtscommunen, afgiver paa ingen Maade for mig nogen Grund til at kaste det over paa Amtscommunen, naar jeg troer, at det retligt og nødvendigt hører hjemme paa et andet Sted. Den ærede Ordfører vil ikke tillægge den Hovedbetragtning synderlig Vægt, som jeg flere Gange har fremhævet, at man fra Regjeringens Side ved at forelægge Lovforslaget har søgt at slaae ind paa en heelt anden Vej end den, man tidligere har fulgt. Hidtil er Sandflugtsvæsenet blevet betragtet som noget Staten umiddelbart Vedkommende, som Noget, man kun har krævet Tilfsud til fra de nærmest Interesserede; nu derimod vil man fuldstændig vende Forholdet om, idet man vil gjøre de virkelig Interesserede ansvarlige derfor og midlertidigt — det er idetmindste min Tanke — hde dem et Tilfsud af Staten og Amtscommunen. Sagen er altsaa ikke blot at udregne, om den Dvotabeel, som hidtil har været udredet af det enkelte District, ogsaa for Fremtiden skal udredes af det; men hvad der har været Hovedtanke fra Regjeringens Side ved Forelæggelsen af Lovforslaget, er, at Sandflugtsvæsenet, som efter min Anstuelse altfor længe og uden tilstrækkelig Grund har paahvilet Staten, nu skal gjøres til Eirnes egen Sag og til de nærmest interesserede Communes Sag. Den ærede Ordfører og ogsaa andre Medlemmer her i Salen have flere Gange fremhævet, at man ogsaa maatte see hen til, at Communen let kunne komme til at styde Mere til end Hjerdeparten eller Tredeparten, men jeg vil dog henstille, om den ikke ogsaa vil kunne komme til at styde mindre til. Der er Chance for det Ene, og der er

Chance for det Andet; Communen er ansvarlig for, at det bestemte Arbeidsquantum bliver udført, og det staaer til den, om den kan faae det udført billigere. Hvad Overskriderne angaaer, er der jo aabnet Communen Afgang til at faae Udlæget med Hensyn til Overskrideren af Arbeidet i det foregaaende Aar godtgjort i det følgende, saa at det forekommer mig, at dette Hensyn ikke har nogen som helst Betydning. Jeg troer ogsaa, at Communen nok selv skal passe paa ikke at komme til at arbejde over sine Kræfter eller over Overslagene, og jeg troer i Virkeligheden, at der er mere Chance for, at Sagen i Communen vil blive bestyret oeconomisk, end for det Modfatte.

Da Ingen yderligere ønskede, at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til § 1:

1) 3 sidste Linie efter „Commissionen“ indstyttes: „“ efter Forslag af den kommunale Bestyrelse.“

vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

2) Lovforslagets § 1, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Statens Tilfsyn med Sandflugtens Dæmpning samt med Træplantningen i Allitterne i Hjørring, Thisted, Ringkjøbing og Ribe Amter føres af en af Indenrigsministeren udnævnt Allitsinspektør under Medhjælp af 4 af samme Minister bestiktede Overklitfogder.

Sandflugtsvæsenets Bestyrelse i de Kommuner, i hvilke Sandflugtsstrækninger findes, føres af en Sandflugtskommission, bestaaende af vedkommende Overklitfoged og 2de andre Medlemmer, der vælges for tre Aar ad Gangen, det ene af vedkommende Amtsraad, det andet af vedkommende kommunale Bestyrelse (Kommunalbestyrelsen for Kjøbstædernes og Sogneforstanderskabet for Landets Vedkommende).

Allitarbejdernes Ledelse og det stadige Tilfsyn med Allitstrækningerne i hver Kommune udføres af det kommunale Medlem af Sandflugtskommissionen under Medhjælp af en eller